

Minister Finansów i Gospodarki

Znak pisma: DIP-I.054.5.2025
Warszawa, 07 stycznia 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: interpelacji nr 12896 w sprawie braku wykorzystania potencjału naukowo-technicznego polskich uczelni i instytutów badawczych na rzecz krajowego przemysłu

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją z dnia 17 października 2025 r. przekazuję odpowiedzi Ministerstwa Rozwoju i Technologii (dalej: MRiT) na pytania zadane przez Panią Posel Olgę Semeniuk-Patkowską.

Pytanie 1:

Jak rząd ocenia stopień wykorzystania potencjału naukowo-technicznego polskich uczelni i instytutów badawczych w rozwoju przemysłu?

W ostatnich latach polska nauka zyskała znaczny kapitał badawczy, przede wszystkim w postaci nowoczesnej infrastruktury, co było kołem zamachowym dla kolejnego zwiększania nakładów na działalność B+R rok do roku. Środki publiczne, w tym europejskie, umożliwiły wyposażenie uczelni i instytutów badawczych w aparaturę badawczo-rozwojową porównywalną z infrastrukturą w wielu krajach UE.

Mimo osiągnięć – takich jak rozwój infrastruktury, wzrost kompetencji kadry naukowej, wzrost wydajności czy powstanie grupy innowacyjnych firm i przyciągnięcie centrów R&D globalnych korporacji – rząd dostrzega utrzymujące się bariery systemowe.

Kolejną poważną przeszkodą są skomplikowane i czasochłonne procedury administracyjne na uczelniach. Dla przedsiębiorcy, szczególnie z sektora MŚP, procesy nawiązania współpracy czy negocjacji umów bywają na tyle zniechęcające, że rezygnuje on z kooperacji na rzecz gotowych rozwiązań lub zagranicznych partnerów. W efekcie współpraca z sektorem nauki pozostaje często domeną dużych firm, które mają zasoby, by pokonać te bariery, podczas gdy potencjał MŚP, stanowiących trzon polskiej gospodarki, pozostaje w dużej mierze niewykorzystany. Wychodząc naprzeciw tej sytuacji rząd wprowadził działania deregulacyjne, w wyniku których Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego skierowało do Sejmu projekt nowelizacji ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. W projekcie zakłada się m.in. deregulację administracyjną i techniczne ułatwienia w funkcjonowaniu uczelni. Dzięki tej nowelizacji uczelnie zyskują większą autonomię w zarządzaniu inwestycjami badawczymi i projektami wdrożeniowymi.

Ponadto rząd RP dąży do wspierania działań i inicjatyw mających na celu usprawnienie procesu komercjalizacji wyników B+R w przemyśle m.in. poprzez realizację programów takich jak „Ścieżka SMART” w ramach Funduszy Europejskich na rzecz Nowoczesnej

Gospodarki 2021-2027 oraz wzmocnienie instytucji pośredniczących, takich jak Sieć Badawcza Łukasiewicz, które mają pełnić rolę efektywnego zaplecza technologicznego dla przemysłu. Sieć Badawcza Łukasiewicz dysponuje fizycznym potencjałem w postaci ponad 440 laboratoriów badawczo-rozwojowych. Aby lepiej wykorzystać potencjał SBŁ jako zaplecza technologicznego dla przemysłu, konieczne jest podejście strategiczne, które przekształci tę skalę w konkretną wartość gospodarczą.

Pytanie 2:

Czy prowadzone są międzyresortowe analizy dotyczące barier we współpracy nauki i przemysłu, w tym w zakresie wdrażania wyników badań w firmach produkcyjnych?

Ministerstwo Rozwoju i Technologii jest aktywnie zaangażowane w analizę barier w obszarze współpracy nauki i przemysłu. Podejście MRiT ma charakter międzyresortowy oraz systemowy, co wynika z jego misji stymulowania innowacyjności i konkurencyjności polskiej gospodarki.

W tym kontekście, MRiT na bieżąco prowadzi oraz zleca analizy i raporty dotyczące ekosystemu innowacji, w tym identyfikujące bariery we współpracy nauki i przemysłu w rozwoju technologii. Jedną z ważniejszych analiz przeprowadzonych w ostatnim czasie jest analiza pn. „**Ocena stanu i prognozowanie rozwoju społeczno-gospodarczego w oparciu o technologie w kontekście KIS**”¹. Celem badania było wskazanie obszarów badawczo-rozwojowych i innowacyjnych technologii, w których Polska posiada przewagi konkurencyjne lub duży potencjał rozwojowy do osiągnięcia tych przewag w przyszłości, **jak również czynników i uwarunkowań, w tym barier, wpływających na rozwój tych obszarów**. Raport wskazuje m.in., iż ograniczona współpraca jednostek naukowych z przedsiębiorcami może prowadzić do braku pełnego wykorzystania zaplecza badawczego czy odpływu kadry badawczej na rzecz przedsiębiorstw i tworzonych przez nie we własnym zakresie centrów badawczo-rozwojowych. Rekomendacje wskazują głównie na konieczność rozwijania instrumentów wspierających współpracę i wymianę wiedzy nauka-biznes, w tym nie tylko finansowych m.in. wskazano na możliwość tworzenia zajęć na uczelniach prowadzonych przez praktyków pracujących w przemyśle.

Równie ważnym raportem przygotowanym na zlecenie MRiT jest raport pn. „**Rynek start-upów w Polsce. Trendy technologiczne**”. Raport analizuje ekosystem start-upowy, w kontekście m.in. szans, jak i wyzwań, związanych z adaptacją do szybko zmieniających się trendów technologicznych oraz możliwością wejścia na rynek. Dokument wskazuje, iż start-upy **borykają się m.in. z brakiem dostępu do specjalistycznej wiedzy technologicznej**, co ogranicza ich zdolność do innowacji i rozwoju produktów (13%), jak również **brakiem dostępu do pierwszego klienta przemysłowego**, aby startup mógł zyskać wiarygodność i skalować się na rynku zarówno krajowym, jak i międzynarodowym.

Ponadto, przedstawiciele rządu aktywnie uczestniczą w wydarzeniach i forach poświęconych, w dużej mierze, współpracy nauki z przemysłem, transferowi technologii, innowacjom oraz usuwaniu barier administracyjnych i rynkowych dla wdrażania badań w gospodarce. Tego typu wydarzenia stanowią platformę do dialogu między środowiskiem akademickim, przedsiębiorcami, administracją publiczną i ekspertami z sektora prywatnego. Można tutaj wspomnieć o takich wydarzeniach jak **Europejski Kongres Gospodarczy** czy **Forum Ekonomiczne w Karpaczu**, które koncentrują się na szerszych problemach gospodarczych i geopolitycznych i stanowią przestrzeń do rozmów o nauce i gospodarce

¹ <https://smart.gov.pl/publikacje/ocena-stanu-i-prognozowanie-rozwoju-spolecno-gospodarczego-w-oparciu-o-technologie-w-kontekscie-kis/>

opartej na wiedzy. Równie ważnym wydarzeniem jest **Narodowy Kongres „Nauka dla Biznesu”** organizowany przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego i Sieć Badawczą Łukasiewicz pod patronatem Prezesa Rady Ministrów, adresujący tematykę współpracy nauki, biznesu i administracji.

Ponadto, w trakcie ostatniej Konferencji **EU Innovation Journey '25. Closing the innovation gap**, zorganizowanej przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju we współpracy z Komisją Europejską, w której również wzięli udział przedstawiciele Ministerstwa Rozwoju i Technologii, analizowano wyzwania strukturalne stojące przed UE. Stwierdzono wówczas, że prowadzone i planowane analizy powinny obejmować wspólne działania resortów odpowiedzialnych za naukę, rozwój gospodarczy, przemysł i fundusze europejskie, a także instytucji wdrożeniowych oraz przedstawicieli przedsiębiorstw i uczelni. Celem takich analiz ma być identyfikacja tzw. wąskich gardeł, które utrudniają transfer technologii z jednostek badawczych do firm produkcyjnych, zwłaszcza w sektorze MŚP. Dzięki takiej skoordynowanej diagnozie będzie można skutecznie zwiększyć skalę komercjalizacji wyników badań i ich rzeczywiste wykorzystanie w procesach produkcyjnych. Jednocześnie w dokumencie zaznacza się, że międzyresortowe analizy powinny prowadzić nie tylko do opisanego problemów, lecz także do wypracowania konkretnych rekomendacji legislacyjnych i programowych. W szczególności chodzi o lepsze dopasowanie instrumentów wsparcia do etapów wdrażania technologii w przemyśle, uproszczenie procedur współpracy nauki z biznesem oraz wzmocnienie roli pośredników innowacji, takich jak centra transferu technologii. W tym sensie raport traktuje analizy międzyresortowe jako kluczowy warunek budowy spójnego systemu, który realnie ułatwi firmom produkcyjnym wdrażanie wyników badań i ograniczy lukę innowacyjną w UE.

Pytanie 3:

Czy planowane są programy wspierające bezpośrednie wdrożenia wyników badań w przedsiębiorstwach przemysłowych, finansowane ze środków krajowych lub unijnych?

W Polsce funkcjonuje szeroki zestaw programów krajowych i unijnych, których wspólnym celem jest wspieranie bezpośrednich wdrożeń wyników badań w przedsiębiorstwach przemysłowych.

Programy krajowe skupiają się głównie na wyższych poziomach gotowości technologicznej (TRL 7-9), czyli bezpośrednio na wdrożeniu.

- **Szybka Ścieżka w ramach FENG 2021-2027:**
 - Szybkie finansowanie projektów B+R o wysokim potencjale wdrożeniowym i komercyjnym. Projekty są wnioskowane przez przedsiębiorstwa (lub z ich znaczącym udziałem). Skupione na potrzebie rynkowej i konkretnym produkcie/usłudze. Często kończą się na etapie demonstracji/wdrożenia pilotażowego.
- **Bon na Innowacje:**
 - Uproszczone dofinansowanie dla MŚP na zakup usług badawczych lub prototypowych od jednostek naukowych. Szybki mechanizm na rozwiązanie konkretnego, mniejszego problemu technologicznego. Prowadzi często do opracowania prototypu gotowego do testów w firmie.
- **Program Go to Brand:**
 - Wspiera finalne etapy wprowadzenia na rynek produktów lub usług powstałych w wyniku prac B+R, czyli działania marketingowe, certyfikacje, które są kluczowe po samym wdrożeniu technicznym.
- **Fundusze typu Venture Capital / Private Equity zarządzane przez PFR Ventures:** (np. PFR Green Hub, Fundusz Załączkowy FIZAN)

- Inwestycje kapitałowe w spółki (w tym spin-offy naukowe) na etapie skalowania i wdrożenia rynkowego. To bezpośrednie finansowanie wdrożenia przez inwestora, a nie dotację. Idealne dla zaawansowanych technologii gotowych do komercjalizacji.
- **Rozwój instrumentów zwrotnych:**
 - Planowane jest wzmocnienie oferty **finansowania dłużno-kapitałowego** (mieszanego) dla innowacji, co jest kluczowe dla etapów wdrożeniowych o wyższym ryzyku.
- **Deep Tech / Scale-up Initiative:** W dyskusjach strategicznych pojawia się potrzeba stworzenia specjalnego, intensywnego programu wsparcia dla firm "deep tech" (opartych na przełomowej nauce) na etapie skalowania i wejścia na rynki globalne.

Polskie przedsiębiorstwa mogą również korzystać z programów europejskich – **Horyzont Europa 2021-2027** – umożliwiającego tworzenie konsorcjów międzynarodowych i rozwijanie technologii o globalnym potencjale rynkowym. Program Horyzont Europa ma wyraźnie zakorzeniony cel komercjalizacji i wpływu na gospodarkę. W odróżnieniu od wielu programów krajowych, nie finansuje on bezpośrednio wdrożeń w jednym przedsiębiorstwie, ale tworzy ścieżkę od badań podstawowych do rynku poprzez zestaw wyspecjalizowanych instrumentów. Instrumenty Współpracy i Partnerstw (Collaborative Projects) to rdzeń i największa część budżetu Horyzontu Europa. Nie są to pojedyncze granty, ale szeroka kategoria projektów, w których konsorcjum składające się z co najmniej trzech niezależnych podmiotów z trzech różnych krajów UE lub stowarzyszonych pracuje nad wspólnym, ambitnym celem badawczym lub innowacyjnym. Ich sedno polega na łączeniu wiedzy, zasobów i ryzyka w celu rozwiązania złożonych wyzwań, których żaden podmiot nie byłby w stanie pokonać samodzielnie. Projekty są formułowane wokół konkretnych problemów naukowych, technologicznych lub społeczno-gospodarczych opisanych w programach pracy KE.

Wszystkie te instrumenty razem tworzą złożony, wielowarstwowy system wsparcia, którego wspólnym mianownikiem jest zwiększenie liczby wdrożeń przemysłowych, rozwój polskich technologii oraz wzmocnienie współpracy między biznesem a sektorem naukowym. Dzięki temu przedsiębiorstwa przemysłowe mogą nie tylko finansować prace badawczo-rozwojowe, ale również zyskać realne wsparcie w momencie, gdy technologia jest gotowa do wejścia na rynek lub do zastosowania w produkcji.

Pytanie 4:

Czy rząd rozważa wprowadzenie ulg podatkowych, grantów lub bonów technologicznych dla firm współpracujących z uczelniami technicznymi i instytutami badawczymi?

Na ten moment rząd nie pracuje nad wprowadzeniem dodatkowych rozwiązań w postaci ulg podatkowych, grantów lub bonów technologicznych dla firm współpracujących z uczelniami technicznymi i instytutami badawczymi. W Polsce na ten moment istnieje wiele możliwości skorzystania z ulg dla przedsiębiorców prowadzących działalność innowacyjną i komercjalizujących rezultaty badań naukowych zarówno w zakresie swojej własnej działalności jak i współpracy z innymi podmiotami (działania CBR).

1. Ulga B+R na działalność badawczo-rozwojową jest rozwiązaniem wspierającym przedsiębiorców na etapie ponoszenia kosztów związanych z prowadzeniem działalności badawczo-rozwojowej. Mechanizm ulgi polega na możliwości dodatkowego odliczenia od podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym określonych kategorii kosztów uzyskania przychodów poniesionych przez

przedsiębiorcę na działalność B+R, tzw. kosztów kwalifikowanych. Od 2022 roku kwota przysługującego odliczenia kosztów kwalifikowanych zwiększyła się do 200% dla:

- podatników mających status centrum badawczo-rozwojowego, będących mikroprzedsiębiorcami, małymi lub średnimi przedsiębiorcami,
- podatników mających status centrum badawczo-rozwojowego, będących dużymi przedsiębiorcami (z wyjątkiem kosztów związanych z patentami – w tej kategorii 100%),
- wszystkich podatników w przypadku kosztów kwalifikowanych związanych z wynagrodzeniami pracowników realizujących działalność badawczo-rozwojową.

W pozostałych kategoriach kosztów, limit odliczenia kosztów kwalifikowanych wynosi 100% (do kategorii tych należą m.in. koszty materiałów i surowców wykorzystywanych w działalności B+R oraz koszty amortyzacji środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych wykorzystywanych w działalności B+R).

2. Ulga na innowacyjnych pracowników

Ulga ta umożliwia zmniejszenie zaliczki na podatek dochodowy pobieranej przez podatnika, będącego płatnikiem podatku od dochodów osób fizycznych m.in. od dochodów ze stosunku pracy uzyskiwanych przez innowacyjnych pracowników (czyli przeznaczających min. 50% swojego czasu pracy w miesiącu na realizację zadań z zakresu B+R). Odliczenie to jest rozszerzeniem ulgi B+R i przysługuje, jeżeli podatnik (pracodawca) poniósł w roku podatkowym stratę, lub nie uzyskał dochodu pozwalającego na odliczenie części lub całości przysługującej mu kwoty odliczenia w ramach ulgi B+R.

3. Preferencja IP Box

Jest to korzystne rozwiązanie podatkowe dla przedsiębiorców, którzy uzyskują dochody z komercjalizacji wytworzonych przez nich praw własności intelektualnej, tzw. preferencja IP Box. Preferencja ta polega na opodatkowaniu obniżoną 5% stawką podatkową kwalifikowanego dochodu uzyskiwanego z kwalifikowanych praw własności intelektualnej (ustawy PIT i CIT zawierają katalog 8 takich praw, należą do nich patent; prawo ochronne na wzór użytkowy; prawo z rejestracji wzoru przemysłowego; prawo z rejestracji topografii układu scalonego; dodatkowe prawo ochronne dla patentu na produkt leczniczy lub produkt ochrony roślin; prawo z rejestracji produktu leczniczego i produktu leczniczego weterynaryjnego dopuszczonych do obrotu; wyłączne prawo, o którym mowa w ustawie z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin; autorskie prawo do programu komputerowego), chronionych na podstawie obowiązującego prawa krajowego lub międzynarodowego, pod warunkiem spełnienia wymogu prowadzenia przez podatnika działalności badawczo-rozwojowej, bezpośrednio związanej z wytworzeniem, komercjalizacją, rozwojem lub ulepszeniem kwalifikowanego prawa własności intelektualnej.

4. Ulga na prototyp

Ulga ta pozwala podatnikowi na odliczenie od podstawy opodatkowania kosztów związanych z produkcją próbną nowego produktu oraz wprowadzeniem nowego produktu na rynek – wartość odliczenia nie może przekroczyć 30% sumy kwalifikowanych kosztów, nie więcej jednak niż 10% dochodu. Zarówno proces produkcji próbnej jak i wprowadzenia na rynek nowego produktu dotyczy produktu, który powstał w wyniku prowadzenia przez podatnika działalności badawczo-rozwojowej.

Niezależnie od powyższego należy zwrócić uwagę na funkcjonowanie w Polsce szeregu mechanizmów niepodatkowych mających na celu wspieranie przedsiębiorstw. Bank Gospodarstwa Krajowego (BGK) udziela, w ramach Krajowego Funduszu Gwarancyjnego (KFG), gwarancji de minimis służących wsparciu firm, głównie z sektora mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (MŚP). Gwarancje spłaty kredytów są udzielane w ramach portfelowej linii gwarancyjnej de minimis, we współpracy z bankami udzielającymi kredytów obejmowanych gwarancją BGK.

Pytanie 5:

Jakie działania podjęto w celu zwiększenia roli Sieci Badawczej Łukasiewicz jako zaplecza technologicznego dla krajowego przemysłu?

Sieć Badawcza Łukasiewicz (dalej: SBŁ) od początku swojego istnienia stawiała sobie za cel bycie pomostem między nauką a przemysłem – tak, żeby badania naukowe szybciej przekładały się na realne wdrożenia. SBŁ prowadzi szereg działań w zakresie rozwoju innowacji i wzmocnienia znaczenia gospodarczego Polski. Łącząc kompetencje dwudziestu dwóch instytutów naukowo-technicznych i zatrudniając tysiące naukowców i inżynierów bierze udział w realizacji dużych, interdyscyplinarnych projektów B+R, które mają realny wpływ na polski przemysł i gospodarkę.

Jednym z kluczowych kroków dla zwiększenia roli SBŁ było przyjęcie pod koniec 2024 roku przez Radę Centrum Łukasiewicz nowej, **wieloletniej strategii rozwoju**, która jasno definiuje obszary priorytetowe, jakimi są: obronność i bezpieczeństwo, chemia dla przemysłu, transformacja energetyczna oraz gospodarka o obiegu zamkniętym. Dzięki temu SBŁ koncentruje swoje zasoby i kompetencje tam, gdzie mogą one przynieść największą wartość dla polskiej gospodarki i przemysłu.

W obszarze obronności i suwerenności technologicznej SBŁ podjęła się realizacją konkretnych projektów strategicznych takich jak m.in. opracowanie technologii produkcji kluczowych składników wysokoenergetycznych wykorzystywanych w amunicji. Badania tego typu mają nie tylko charakter naukowy, ale realnie zwiększają niezależność Polski w zakresie technologii obronnych, redukując zależność od zagranicznych dostawców.

Dla przykładu Instytut Chemii Przemysłowej - SBŁ rozwija swoje zaplecze infrastrukturalne, m.in. poprzez inwestycje w nowoczesne laboratoria w ramach projektu „Kampus Mościcki”, który jest dofinansowany z Krajowego Planu Odbudowy (KPO). Dzięki temu zwiększa swoje możliwości badawczo-technologiczne i lepiej odpowiada na potrzeby przemysłu chemicznego i zbrojeniowego. Rola technologiczna SBŁ jest również wzmocniana przez kolejny instytut - EMAG (sztucznej inteligencji i cyberbezpieczeństwa), który oferuje kompleksowe wsparcie technologiczne dla przedsiębiorstw. EMAG prowadzi projekty B+R, tworzy prototypy, doradza firmom, organizuje szkolenia i pomaga we wdrażaniu systemów technologicznych, co ułatwia przedsiębiorstwom adaptację nowoczesnych rozwiązań.

Kolejnym ważnym krokiem wzmocnienia roli SBŁ jest integracja Sieci z europejskim ekosystemem badawczo-innowacyjnym. Sieć podpisała porozumienie ze Wspólnym Centrum Badawczym Komisji Europejskiej (JRC), co umożliwi współpracę na poziomie europejskim i wzmocnienie potencjału SBŁ do prowadzenia projektów o dużej skali i wielkim znaczeniu strategicznym.

W raporcie Sieci („Nauka dla przyszłości”) wskazano, że Łukasiewicz dysponuje bardzo dużą infrastrukturą badawczą - ponad 440 laboratoriów B+R i unikalną aparaturą badawczą, co stanowi realne zaplecze technologiczne dla firm, które chcą wdrażać innowacje.

Pytanie 6:

Czy planowana jest nowelizacja przepisów dotyczących komercjalizacji wyników badań i własności intelektualnej, która ułatwiłaby wdrażanie rozwiązań naukowych w gospodarce?

W kwestii komercjalizacji wyników badań w proponowanej przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego nowelizacji ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (PSW) nie zakłada się zmian w ww. zakresie. Projekt nowelizacji jest ukierunkowany m.in. na deregulację administracyjną i techniczne ułatwienia w funkcjonowaniu uczelni, nie jest jednak kompleksową reformą systemową dotyczącą komercjalizacji badań naukowych czy transferu technologii. Planowane jest utrzymanie dotychczasowych zasad udziału uczelni i naukowców w korzyściach płynących z wdrażania wyników badań, przy jednoczesnym uproszczeniu procedur i zmniejszeniu obciążeń administracyjnych związanych z transferem technologii. Nowelizacja przewiduje zachowanie istniejących mechanizmów pozwalających badaczom na uzyskiwanie praw do wyników własnej pracy oraz udział w środkach uzyskanych z ich komercjalizacji, a uczelnie zyskują większą autonomię w zarządzaniu inwestycjami badawczymi i projektami wdrożeniowymi. Wdrożenie zmian deregulujących ma na celu usprawnienie współpracy uczelni z przedsiębiorstwami, zwiększenie efektywności transferu wiedzy do gospodarki oraz wzmocnienie motywacji naukowców do uczestnictwa w procesach komercjalizacji wyników badań, przy zachowaniu transparentności i sprawiedliwości podziału korzyści.

Ponadto, Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej w ramach Zespołu ds. opracowania średniookresowej strategii rozwoju kraju pracuje nad **Strategią Rozwoju Polski do 2035 roku**. Projekt jest po etapie konsultacji publicznych i aktualnie trafił do ustaleń międzyresortowych. W przedmiotowej Strategii podkreślono, że obecny system premiuje publikacje naukowe zamiast komercjalizacji, a planowana korekta mechanizmów oceny naukowców i jednostek badawczych musiałaby obejmować również przepisy regulujące zarządzanie własnością intelektualną oraz proces komercjalizacji. Wskazano również na potrzebę stworzenia funduszy transferu technologii, uproszczenia procedur współpracy uczelni ze spin-offami, ujednoczenia zasad obejmowania udziałów w takich spółkach oraz wzmocnienia ochrony patentowej i znaków towarowych. Te działania wymagają również dostosowania ram prawnych dotyczących komercjalizacji i transferu technologii.

Dodatkowo, w dokumencie zaplanowano wprowadzenie mechanizmów prawnych mających chronić kluczowe technologie przed wrogimi przejęciami, czyli zmiany w przepisach określających zasady ochrony własności intelektualnej oraz nadzoru nad inwestycjami zagranicznymi. Strategia zakłada także uproszczenie procedur zakupowych dla instytucji badawczych, co oznacza konieczność modyfikacji regulacji, którym obecnie podlegają.

Pytanie 7:

Jakie konkretne wskaźniki współpracy nauki z przemysłem (liczba wdrożeń, wartość umów B+R, udział sektora prywatnego w finansowaniu badań) przyjęto jako cele rządowe na lata 2025–2027?

W przygotowywanej przez Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej **Strategii Rozwoju Polski do 2035 roku** zakłada się utworzenie specjalnych funduszy transferu technologii, które będą finansować komercjalizację wyników badań pochodzących z uczelni i instytutów badawczych. Fundusze te mają działać w modelu łączącym kapitał publiczny i prywatny, a dla inwestorów venture capital, którzy zdecydują się angażować w projekty akademickie, przewidziano dodatkowe premie. Równolegle mają powstać programy wspierające inkubację i akcelerację innowacji, co ma zwiększyć liczbę startupów wywodzących się z jednostek naukowych i podnieść ich zdolność inwestycyjną.

Kolejnym obszarem aktywności Państwa przewidzianym w Strategii jest zwiększenie znaczenia badań aplikacyjnych oraz komercjalizacji opracowanych rozwiązań w całym systemie nauki. Dokument podkreśla potrzebę modyfikacji obecnych regulacji, które dziś premiuje głównie publikacje naukowe. Plan zakłada wzmocnienie bodźców zachęcających

do wykorzystywania wyników badań w gospodarce, a także wprowadzenie mechanizmów, które zwiększą opłacalność prowadzenia doktoratów wdrożeniowych dla uczelni.

Istotnym elementem wspomnianych działań Państwa jest powołanie multidyscyplinarnych platform współpracy inspirowanych międzynarodowymi wzorcami. Mają to być ponadregionalne huby innowacji łączące startupy, uczelnie i korporacje, współfinansowane przez sektor publiczny i prywatny. Huby te będą oferować wspólne laboratoria, programy akceleracyjne, matchmaking technologiczny oraz granty na projekty B+R realizowane wspólnie przez naukowców, przedsiębiorców i duże firmy. Aby uprościć formalności, wprowadzona zostanie standaryzacja umów między sektorem nauki i biznesu.

Dodatkowo, w oparciu o istniejącą infrastrukturę – parki technologiczne, uczelnie, Fabryki AI czy specjalne strefy ekonomiczne – mają powstać lokalne huby innowacyjności. Zapewnią one fizyczną przestrzeń współpracy nauki, biznesu i administracji publicznej. Lokalne ekosystemy będą rozwijane poprzez programy mentoringowe, które umożliwią startupom dostęp do ekspertów technologicznych, oraz poprzez sieciowanie badaczy, przedsiębiorców i urzędników w ramach regularnych wydarzeń branżowych i programów wymiany wiedzy. Finansowanie tych ośrodków ma opierać się na modelu hybrydowym, łącząc środki centralne, samorządowe oraz przychody z usług doradczych i transferu technologii.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Michał Jaros

Sekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

w Ministerstwie Rozwoju i Technologii